

după cum spun unii. Nicidecum nu se va înjosi moralicește și nu-și va dăuna sufletului acela care mănâncă zilnic la o oră anumită, pe aceștia îi laudă Sfântul Teodor Studitul în învățătura la cinci zile din prima săptămână a Postului Mare, aducând drept confirmare cuvintele Sfinților Părinți purtători de Dumnezeu și ale Domnului Însuși.

Așa trebuie să procedăm și noi. Domnul a îndurat post îndelungat, de asemenea Moise și Ilie, dar o singură dată. Și alții câteodată, cerând câte ceva de la Creator, posteau un anumit timp, dar în conformitate cu legile naturii și cu învățătura Sfintei Scripturi.

Din faptele sfinților, din viața Mântuitorului nostru și din pravilele vieților celor care au trăit cuvios se vede cât de frumos și de folos este să fii pregătit și să te afli în nevoie, muncă și răbdare; însă nu trebuie să te istovești peste măsură cu un post necumpătat și să faci trupul neputincios. Dacă trupul se înfierbântă în timpul tinereții, atunci trebuie să te abții de la multe; dar dacă trupul este neputincios, trebuie să primești hrană îndeajuns fără a te uita la alți asceți.

Uită-te și chibzuieste după puterile tale, cât poți duce; propria conștiință este măsura și învățătorul intern pentru fiecare.

Este cu neputință ca toți să aibă aceeași nevoie; fiindcă unii sunt puternici, iar alții neputincioși; unii sunt ca fierul, alții ca arama,

Moaștele Sf. Cuvios Paisie Velicovski se află în biserica Mănăstirii Neamț. (foto)

iar alții ca ceara. Astfel, cunoscându-ți bine măsura ta, întrebuițează hrana o dată pe zi, afară de sâmbătă, duminică și sărbătorile domnești.

Postul moderat și cumpătat este baza și capul tuturor virtuților. Cum lupti cu leul și cu groaznicul șarpe, așa trebuie să lupti cu dușmanul în neputința trupească și sărăcia sufletească. Dacă cineva vrea să aibă mintea trează de la gânduri murdare, trebuie să-și curețe trupul prin post. Este cu neputință să fii preot fără a ține post. Postul este necesar ca și aerul. Postul, pătrunzând în suflet, omoară păcatul din adâncul lui.

(Sfântul Paisie Velicovski – *Crinii țarinei sau flori preafrumoase*)

SFÂNTUL ANDREI ȘI RĂSĂRITUL CREDINȚEI

Ucenicii Mântuitorului Iisus Hristos au primit Har de Sus odată cu ziua Cincizecimii și, totodată, misiunea sfântă a propovăduirii cuvântului lui Dumnezeu, prin îndemnul Mântuitorului: „Mergând, învățați toate neamurile, botezându-le în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh” (Matei 28, 19). În ceea ce privește misiunea propovăduirii Cuvântului Evanghelic în partea de apus a Marii Negre (Pontus Euxinus), sorții au picat pe fratele Sfântului Apostol Petru. Sf. Apostol Andrei, „cel întâi chemat”, a fost cel ce a transmis evanghelia strămoșilor noștri geto-daci. Despre Apostolii Andrei și Petru știm că erau fiii pescarului Iona din Betsaida, localitate aflată în proximitatea Lacului Ghenizaret .

Chemarea primilor Apostoli, frescă

Amândoi își câștigau pâinea, pescuind pești alături de tatăl lor. Chemarea la apostolie este relatată în Evanghelia după Matei prin cuvintele: „Pe când Iisus umbla pe marea Galileii, a văzut doi frați, pe Simon cel ce se numește Petru și pe Andrei, fratele său, care aruncau mreaja în mare, căci erau pescari. Și le-a zis: «Veniți după Mine și vă voi face pescari de oameni».